

Arrest

nr. 57 308 van 3 maart 2011
in de zaak RvV XI/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 15 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. LECLERE loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit Gumri/Leninakan. U bent officieel gehuwd met A.(...) H.(...) en u bent vader van 2 kinderen. Sinds 1995 was u zelfstandig ondernemer en u deed goede zaken. U verklaart dat u vanaf februari 2008 sympathiseerde voor Levon Ter-Petrosyan. U steunde de beweging van Ter-Petrosyan financieel door bussen in te leggen voor opposanten die wilden deelnemen aan de betoging op 1 maart 2008. U huurde ook minibuses, waarin voedselpakketten werden vervoerd voor de demonstranten. Uw echtgenote, van haar kant, hielp tijdens de betoging gewonde demonstranten verzorgen. Tijdens de burgemeestersverkiezingen in Gumri, in de tweede helft van 2008, steunde u Martun Grigoryan, de tegenkandidaat van Vardan Ghukasyan. U gaf mensen geld zodat zij voor Martun Grigoryan zouden stemmen en u weigerde om op instigatie van handlangers van Vardan Ghukasyan kiesfraude te plegen. Omwille van uw herhaalde steun aan

politieke opposanten werd u geïnviseerd door Vardan Ghukasyan; eerst zou u financieel drooggelegd en uiteindelijk valselyk beschuldigd worden van strafbare feiten, zodat u definitief buitenspel gezet zou zijn als sponsor van politieke opposanten. U werd hiervoor gewaarschuwd door kennissen van u bij de politie en bij de belastingdienst. Nadat bij belastingcontroles was vastgesteld dat u goederen in het zwart had verkocht, zag u zich genoodzaakt om twee winkels te sluiten. Vervolgens kwamen handlangers van Ghukasyan eisen dat u uw laatste winkel zou afgeven. In juli 2009 was er een poging tot brandstichting in uw winkel. U deed hiervan aangifte bij de politie maar die gaf u te kennen niets te zullen ondernemen omdat er in deze zaak machtige personen betrokken waren. Eind 2009 raakte u in gevecht met handlangers van Ghukasyan. Ze stelden dat als u uw winkel niet zou afstaan, u nog grotere problemen zou krijgen. Op 15 februari 2010 hield de politie een huiszoeking in uw woning en bij die gelegenheid werd uw geregistreerd jachtwapen in beslag genomen. Op 19 februari 2010 werd u zwaar geslagen door handlangers van Vardan Ghukasyan. U werd in het ziekenhuis opgenomen tot 5 maart 2010. Na uw opname in het ziekenhuis keerde u terug naar huis. Op 19 maart 2010 vertrok u vanuit Armenië naar Rusland. U verbleef er tot 29 april 2010 en op 4 mei 2010 kwam u in België aan. U vroeg er dezelfde dag asiel aan.

U verklaart dat uw zoon nog in Armenië verblijft; hij studeert er geneeskunde in Erevan en bewoont uw woning. Uw echtgenote en uw dochter, van hun kant, verblijven in Magnitogorsk, Rusland.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielmotieven verbindt aan de gebeurtenissen van 1 maart 2008 te Erevan en de lokale verkiezingen van Gyumri in 2008. U steunde kandidaten van de oppositie financieel. U vreest uiteindelijk om die reden valselyk beschuldigd en veroordeeld te zullen worden.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat erover bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (een verhoor door de politie in de tweede helft van 2008, sluiting van winkels na belastingcontroles, een poging tot brandstichting in juli 2009, een huiszoeking op 15 februari 2010, geweldpleging door handlangers van Ghukasyan, waaronder een incident op 19 februari 2010 waarbij u geslagen werd en in het ziekenhuis belandde, een politieconvocatie op naam van uw zoon, die hij ontving na uw vertrek uit Armenië, geweldpleging tegen uw zoon tijdens de politieconvocatie) in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 (door uw financiële steun aan de beweging van Levon Ter-Petrosyan) niet aannemelyk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelyke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft.

U legt een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw rijbewijs en een kopie van uw militair boekje neer, die uw identiteit bewijzen, dewelke hier niet betwist wordt. U legt een huiszoekingsbevel neer, bedoeld voor een huiszoeking op 15 februari 2010. Dit document geeft enkel aan dat er toestemming werd verleend voor het uitvoeren van een huiszoeking, maar het bevat geen informatie over de aanleiding daartoe. Het door u voorgelegd medisch attest geeft slechts een beschrijving van door u opgelopen verwondingen. De omstandigheden waarin u deze zou hebben opgelopen kunnen op basis van dit attest echter niet worden aangetoond. U legt huurcontracten voor winkelpanden neer en documenten die bewijzen dat u geregistreerd was als zelfstandig ondernemer; deze documenten bevatten enkel informatie over uw professioneel verleden als zelfstandig ondernemer. Op 9 november 2010 werden bijkomende stukken toegevoegd aan het dossier. Het gaat om een kopie van het Armeens paspoort van uw zoon G.(...) S.(...); het document bewijst zijn identiteit, die hier niet betwist wordt. Voorts is er een convocatie op naam van uw zoon, waarin uw zoon op 5 oktober 2010 werd gesommeerd om zich binnen 3 dagen te melden bij de politie van het departement Binnenlandse

Zaken. Vooreerst moet opgemerkt worden dat de oproeping geen informatie bevat over de reden(en) van de oproeping. Daarnaast blijkt uit bovengenoemde informatie van het Commissariaat-generaal dat er geen sprake meer is van het uitoefenen van druk op familieleden van personen die actief zijn geweest tijdens verkiezingsrondes, hetgeen u nochtans, en blijkens uw verklaringen, met dit document wilde aantonen. Ten slotte dient, wat betreft de vormelijke aspecten van deze oproeping, het vreemd te worden genoemd dat een dergelijk document geen hoofding of stempel bevat van de officiële instantie (Binnenlandse Zaken, politie) door dewelke het zou uitgereikt zijn. Er werden 3 foto's neergelegd, waaruit blijkt dat uw zoon G.(...) een kwetsuur aan het rechteroog opliep, maar deze foto's geven geen informatie over de omstandigheden waarin of het tijdstip waarop de verwondingen werden toegebracht. Ten slotte werd het bewijs van de verzending van de hiervoor besproken documenten neergelegd; de enveloppe bewijst enkel dat er vanuit Armenië een postverzending werd gedaan, maar eerdere vaststellingen worden hierdoor niet gewijzigd.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen en van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker wijst er vooreerst op dat zijn verklaringen niet incoherent of tegenstrijdig zijn en stelt vast dat de bestreden beslissing enkel uitgaat van bepaalde informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt. Door te stellen dat er, buiten de gedocumenteerde gevallen, geen sprake kan zijn van andere gevallen van vervolging, worden echter te verregaande gevolgen getrokken. Verzoeker wijst er hierbij op dat de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen per definitie immers altijd onvolledig is en benadrukt dat hieruit op geen enkele wijze kan worden afgeleid dat de persoonlijke ingeroepen vervolgingsfeiten niet overeenstemmen met de werkelijkheid. Uit het feit dat zijn vervolgingsfeiten niet worden vermeld in de algemene informatie, kan eveneens niet worden afgeleid dat verzoeker deze feiten niet aannemelijk zou maken. Met betrekking tot de documenten die door verzoeker werden neergelegd, benadrukt verzoeker dat hij bewijsstukken heeft voorgelegd zoals een huiszoekingsbevel, een medisch attest en een convocatie op naam van zijn zoon, zodat hij wel degelijk over bewijsstukken beschikt van de vervolgingen die hij heeft ondergaan. Waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vaststelt dat verzoeker zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken zou aanbrengen die de door hem beschreven problemen zouden bevestigen, terwijl dit zou kunnen worden verwacht, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet aangeeft uit welke concrete informatiebronnen de informatie afkomstig zou zijn dat verzoeker bewijselementen zou moeten kunnen voorleggen. Voorts stelt verzoeker dat hij daadwerkelijk bewijsstukken heeft neergelegd met name identiteitsdocumenten die zijn identiteit aantonen alsmede documenten die zijn beroepsactiviteiten aantonen. Volgens verzoeker toont het huiszoekingsbevel onomstotelijk aan dat er een huiszoeking heeft plaatsgehad op 15 februari 2010. Bij de vaststelling dat dit huiszoekingsbevel niet de reden van de huiszoeking opgeeft, haalt verzoeker aan dat het om onwettige vervolgingen gaat. Aangezien door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet wordt vastgesteld dat dit document een vals document is, moet er bewijswaarde aan worden gehecht op straffe van miskennis van de bewijskracht van een authentieke akte. Verzoeker stelt vast dat de authenticiteit van het neergelegde medisch attest evenmin wordt betwist en benadrukt dat dit document aantoonde dat hij bepaalde letsels heeft opgelopen. Verzoeker erkent dat dit attest niet bewijst in welke omstandigheden hij deze letsels heeft opgelopen, doch is van mening dat geen enkel medisch attest dit kan vermelden aangezien de dokter geen getuige was van de feiten en dat dit niet afdoet aan de bewijskracht van het medisch attest en aldus als een document dat de geloofwaardige verklaringen van verzoeker ondersteunt, moet worden beschouwd. Waar door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd vastgesteld dat de neergelegde convocatie van verzoekers zoon geen informatie bevat over de redenen van de oproeping en dat er geen hoofding of stempel op wordt vermeld, voert

verzoeker aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op geen enkele wijze aantoont dat de vermelding van een hoofding of een stempel een geldigheidsvoorwaarde zou zijn voor een dergelijke oproeping. Er wordt evenmin aangetoond dat het de gewoonte is in Armenië dat overheidsinstanties de reden van de oproeping vermelden. Verzoeker meent dat er geen enkele reden is om aan de authenticiteit van deze oproeping te twijfelen. Verzoeker verwijst tot slot naar drie foto's die werden neergelegd waaruit blijkt dat zijn zoon een kwetsuur opliep aan het rechteroog. Volgens verzoeker is het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in gebreke gebleven om het geheel van deze elementen in overweging te nemen en het geheel van de bewijsstukken samen met de geloofwaardige verklaringen van verzoeker te appreciëren. Verzoeker benadrukt tot slot dat de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf nog bevestigt dat er mogelijke situaties van vervolging bestaan op basis van politieke redenen, ook al wordt dit omschreven als "bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen".

2.1.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is, hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hen aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met het voorgehouden profiel van verzoeker geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: "*Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008*", stuk 15 van het administratief dossier). Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met het door verzoeker voorgehouden profiel, i.e. sympathisant bij de oppositie bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van maart 2008, alsook hun familieleden, niets meer te vrezen hebben sedert maart 2009 omwille van deze betrokkenheid en geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeerden, gezien de personen die in deze context gearresteerd moesten worden al eerder werden gearresteerd. Ook konden personen met bovenstaand profiel probleemloos naar Armenië terugkeren, daar ze geen enkel risico meer liepen. De voorzitter van de gezaghebbende mensenrechtenorganisatie, zijnde het Helsinki Committee of Armenia (HCA), bevestigde zelfs dat er behalve twee welbepaalde oppositiemilitanten geen enkele militant/activist of eenvoudige sympathisant van de oppositie door de autoriteiten werd gezocht in verband met de gebeurtenissen volgend op de presidentsverkiezingen van 2008.

Voormelde informatie van het Commissariaat-generaal geeft eveneens duidelijk aan dat politieke opposanten in verkiezingstijd aan intimidatie kunnen worden blootgesteld. Dit was het geval tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 31 mei 2009 en tijdens de tussentijdse verkiezing van 10 januari 2010. Maar zodra de verkiezingen en de spanningen die ze met zich meebrengen voorbij zijn, wordt de situatie kalmer en worden opposanten niet politiek vervolgd. De enige situaties die een risico kunnen inhouden betreffen personen die actief deelnemen aan politieke acties. Deze geïsoleerde gevallen zijn zonder uitzondering bekend en worden breeduit aan het licht gebracht. Verzoeker brengt echter geen elementen bij die aantonen dat hij als een dergelijke uitzondering wordt beschouwd.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het op een algemene wijze bekritisieren van de juistheid en volledigheid van de door de commissaris-generaal gehanteerde bronnen én het uiten van de blote bewering dat deze informatie per definitie altijd onvolledig is. Dit volstaat geenszins om de juistheid van de op deze bronnen gefundeerde informatie van de commissaris-generaal te weerleggen. Verzoeker dient immers met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt niet correct is, wat in casu niet het geval is. De vaststelling dat verzoekers vluchtelingenrechtelijke vrees elk actueel karakter ontbeert, volstaat om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen, zodat het onderzoek van de door verzoeker aangevoerde documenten in zoverre zij daarop betrekking hebben, niet tot een andere beoordeling aanleiding kan geven. In het licht van de devolutieve kracht van

het beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.3. Het verzoekschrift ontwikkelt geen argumenten inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Ook wat betreft deze status ligt de bewijslast bij verzoeker. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië toont verzoeker niet aan een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER